

oblasti Podunají. Publikace svým přístupem i vyzněním dává za pravdu citovanému Salmanu Rushdiemu, když tvrdí, že „celá historie lidstva je krvavou bitvou o převahu jednoho příběhu nad druhým: příběhu, který se snaží dokázat, že je starší, velkolepější a lepší než ty ostatní“ (s. 5).

Jakub Šimák

Belarus i Rossija 2007. Statističeskij sbornik. Moskva: Rosstat, 2007, 164 s.

Statistický sborník byl vypracován společně běloruským Ministerstvem statistiky a analýzy a ruskou Federální službou státní statistiky s účastí Stálého výboru svazového státu Ruska a Běloruska; sborník vychází pravidelně již od roku 1997. Publikace zahrnuje statistické údaje obou států hlavně za rok 2006, nicméně ve srovnávacích tabulkách jsou někdy uvedeny i údaje od roku 1991 nebo 1996. Uvedená data se týkají například ekonomické spolupráce obou států, sociálních témat, zemědělství, vědy až po takové údaje, jako jsou data o počtu televizorů v domácnostech (přičemž jsou rozděleny na barevné a černobílé), celkové délce železničních tratí, počtu doktorandů v jednotlivých oblastech vědy a mnoho dalších. Nedílnou součástí práce jsou i vstupní kapitoly k většině problémových okruhů, první kapitola je dokonce celá věnována obchodní výměně mezi oběma státy za rok 2006, která byla vypracována podle podkladů poskytnutých Stálým výborem svazového státu.

Kristina Osipova

Paul Bergne, **The Birth of Tajikistan.** London: I. B. Tauris, 2007, 207 s.

Autor se zabývá jednak vznikem tádžického státního útvaru ve 20. letech 20. století, nejprve jako Tádžické autonomní oblasti, následně jako Tádžické ASSR a nakonec jako Tádžické SSR, jednak procesem národního uvědomování Tádžiků s důrazem na období počátku 20. století.

Knihy je rozdělena do dvanácti kapitol (nepočítaje v to úvod a závěr), které jsou řazeny víceméně chronologicky. Po samotném úvodu, ve kterém autor vymezuje téma knihy, se první kapitola zabývá středoasijskými identitami a jejich historickým vývojem, tj. střety persky mluvících a turkických státních útvarů. Druhá kapitola se zabývá „turkickým nástupem“ čili turkickou národní a jazykovou ofenzívou zhruba mezi lety 1917 a 1924. V tomto období byla perština často označována za zpátečnický jazyk a docházelo k perzekuci persky hovořících Tádžiků kvůli jejich podpoře basmačského povstání. Ve třetí kapitole se autor zabývá bolševickou revolucí v jižním Turkestánu